

Stk. 4 afløser den gældende lovs § 38, stk. 3, med de ændringer, der følger af, at det ved § 33, stk. 6, i forslaget til lov om den offentlige sygeforsikring er foreslået, at pensionister under ophold i alderdomshjem m. v. overgår til at være sygekassemedlemmer med hvilende medlemsrettigheder.

Til § 17.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 53.

Det har gennem længere tid været overvejet, om det ikke måtte være muligt at forenkle den gældende ordning, hvorefter invalide- eller folkepension til personer, der er optaget på særforsoresanstalter m. m., skal anvendes til dækning af opholdsudgifterne. Overvejelsen af mulighederne for en sådan forenkling og undersøgelsen af de heraf følgende finansielle virkninger er endnu ikke tilendebragt, men der vil eventuelt på et senere tidspunkt blive fremsat forslag til en revision af ordningen.

Til § 18.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 54, hvorefter opholdet i alderdomshjem eller plejehjem for kronisk syge træder i stedet for pensionen, der således ikke udbetales, hvorimod de pågældende pensionister i almindelighed modtager et mindre lommepegebeløb under opholdet.

Da det kan være uheldigt for pensionisten, at udbetalingen af pensionen ophører i tilfælde, hvor opholdet i alderdomshjem og lign. må antages at blive af kortere varighed, foreslås bestemmelsen i stk. 1 ændret således, at udgifter til husleje m. m. skal kunne afholdes af pensionen, hvor der er udsigt til udskrivning inden for en rimelig tid.

For så vidt angår indbetalingen fra pensionister, der har egen indtægt, foreslås det, at pensionister, der er over 67 år og således ville være berettiget til folkepension uanset størrelsen af deres indtægt, højst skal betale den fulde forsørgelsesudgift med fradrag af et til folkepensionens mindstebeløb svarende beløb. Begrundelsen for forslaget er, at det har givet anledning til kritik, at personer, som ville være berettiget til folkepensionens mindstebeløb, ved optagelse i alderdoms- eller plejehjem ikke blot må betale den fulde opholdsudgift, såfremt deres indtægt tillader dem det, men herudover må give afkald på mindstebeløbet, således at deres samlede økonomiske offer kommer til at overstige den faktiske opholdsudgift.

De gældende regler om indbetaling til dækning af opholdsudgifterne har ført til mindre rimelige resultater i tilfælde, hvor den indlagte pensionist har forsørgelsespligt over for en ægtefælle, der ikke er indlagt i alderdomshjem eller plejehjem, og

over for børn. Det er derfor ved stk. 3 d foreslået, at indbetalingsreglerne i sådanne tilfælde først kommer til anvendelse, efter at der af den indlagte pensionists indtægt er afsat et rimeligt beløb til opfyldelse af forsørgelsespligten.

I tilfælde, hvor den indlagte pensionist har en ægtefælle, der ikke selv er indlagt i alderdoms- eller plejehjem, og som har indtægter, der ville gøre det muligt for den pågældende at bidrage til dækning af udgiften ved pensionistens ophold, har der vist sig behov for en bestemmelse, der giver adgang til at pålægge bidrag. En sådan bestemmelse er foreslået indsat som stk. 3 f.

Til § 19.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 55.

Den ændrede formulering af paragraffens stk. 2 tilsigter ikke nogen realitetsændring, men alene en tydeliggørelse af bestemmelsen om indtægtsberegningen i tilfælde, hvor en pensionists indtægts- eller formueforhold undergår væsentlige ændringer.

Den foreslåede ændring i stk. 8 er en følge af, at der efter lovforslaget ikke længere skal gælde værdighedsbetingelser for adgangen til invalidepension.

Til § 20.

Stk. 1-4 svarer til den gældende lovs § 56, stk. 1-4, dog at en overgangsbestemmelse i den gældende lovs § 56, stk. 2, 2. punktum, er udeladt. I overensstemmelse med et forslag, der er fremsat i invalideforsikringskommissionens betænkning side 33, er det i stk. 3, sidste punktum, foreslået, at den længste periode, i hvilken retten til invalidepension kan gøres hvilende, forlænges fra 12 måneder til 3 år. Begrundelsen for dette forslag er, at erfaringerne siden indførelsen af bestemmelsen om hvilende invalidepension i 1950 har vist, at det kan være vanskeligt for invalideforsikringsretten allerede efter 1 års forløb at tage stilling til, om erhvervs- evnen hos en invalidepensionist, hvis pension er hvilende, kan anses for at være varigt forbedret så meget, at invalidepensionen bør inddrages.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4 afviger fra den gældende lov ved, at udgifterne til kontrol med invalidepensionister foreslås afholdt af invalideforsikringsretten, medens de efter den gældende lov afholdes af invalideforsikringsfonden. Denne ændring skyldes ønsket om at muliggøre en forenkling af fremgangsmåden ved regnskabsafregningen for og refusionen af disse udgifter.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 5 om pligt for invalidepensionister til at underkaste sig lægeundersøgelse på invalideforsikringsrettens forlangende med henblik på kontrol med deres helbreds-